

Arrest

nr. 321 266 van 6 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HAUWEN
Rue de Chaudfontaine 11
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat C. HAUWEN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en volhardt te zijn geboren op (...) augustus 2007.

1.2. Verzoeker dient op 10 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 30 juli 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 5 september 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Da'oud-clan te behoren, een subclan van de Abgaal. U bent een moslim. U verklaart geboren te zijn op (...) augustus 2007, maar uit de leeftijdsbepaling uitgevoerd op 16 februari 2022 bleek dat u toen reeds ouder dan 23 jaar was. U bent geboren in Garasbaaley, Mogadishu, waar u woonde tot aan uw vertrek uit Somalië.

U heeft acht broers en één zus. U stopte met naar school te gaan in 2021, toen uw vader ernstige verwondingen opliep. Uw moeder voorziet het inkomen voor jullie gezin.

Op een dag, toen u met uw vrienden aan het voetballen was, sprak een man jullie aan. Hij zei dat hij voor Al Shabaab werkte. Hij wilde dat jullie zich ook zouden aansluiten. Een oudere jongen zei tegen de man dat jullie hem later een antwoord zouden geven. U ging naar huis, en u vertelde dit aan uw vader. Uw vader zei daarop dat u het huis niet mocht verlaten.

Vijf dagen later, op 25 augustus 2021, ging u samen met uw vader naar de moskee. Toen jullie op jullie terugweg naar huis waren, samen met uw maternale oom, die een soldaat was, werden jullie aangevallen. Uw vader raakte gewond, en uw oom werd gedood. U werd naar huis gebracht, en uw vader werd 's avonds naar het ziekenhuis overgebracht. U bleef binnen, uit vrees voor Al Shabaab, en u werd naar Turkije gestuurd.

Twee dagen na de aanval op u, uw vader en uw nonkel, raakten uw twee oudste broers A. en A. vermist.

U verliet Somalië op 30 oktober 2021. U vloog naar Turkije. U verbleef een tweetal maanden in Turkije. Vervolgens nam u de boot naar Italië, waar op 24 december 2021 uw vingerafdrukken werden genomen, en reisde dan verder om op 8 februari 2022 in België aan te komen. U vroeg asiel aan op 10 februari 2022.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al Shabaab.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een overlijdenscertificaat van uw oom voor, opgesteld door de Somalische politiediensten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst

(HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw **identiteit**, nationaliteit(en), **leeftijd**, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Hiertegenover staat dat u tijdens uw inschrijving bij Dienst Vreemdelingenzaken (op 10 februari 2022) verklaarde geboren te zijn op (...) augustus 2007, en u verklaarde uzelf dus op dat moment 14 jaar oud. Overeenkomstig de beslissing door de dienst Voogdij in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, kon u niet worden beschouwd als minderjarige. Het medisch onderzoek d.d. 16 februari 2022 concludeerde immers dat uw leeftijd op dat moment minstens 23 jaar bedroeg. Uw geboortedatum werd aangepast naar 00/00/1999.

De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate. Uw leeftijd is immers een essentieel element van uw identiteit en levensomstandigheden in uw land van herkomst en vormt het kader van het aangehaald asielrelaas. Dat u in werkelijkheid meerderjarig bent, verandert niet alleen uw positie die u in uw verhaal inneemt, maar ook de kennis die er redelijkerwijze van u verwacht kan worden.

Verder moet het CGVS ook vaststellen dat u verzaakte aan uw plicht tot medewerking door te weigeren om verklaringen af te leggen bij DVZ (zie het DVZ dossier - verklaringen betreffende procedure). Het CGVS betreurt dat u geweigerd heeft om mee te werken aan uw eigen asielprocedure. Van een persoon die daadwerkelijk nood heeft aan asiel, kan verwacht worden dat deze zijn asielprocedure serieus neemt, en elke kans grijpt om gehoord te worden. Dat u weigerde om verklaringen af te leggen, valt moeilijk in overeenstemming te brengen met het gedrag van iemand die oprecht meent internationale bescherming nodig te hebben.

Naast het gegeven dat u verzaakte om aan uw medewerkingsplicht te voldoen en dat u een bepalend element over uw identiteit, namelijk uw leeftijd, vervalste, moet het CGVS ook vaststellen dat er **meerdere elementen in uw relaas ongeloofwaardig zijn, tegenstrijdigheden vertonen, of weinig doorleefd zijn**.

U vertelt namelijk met zeer weinig details en doorleefdheid over volgende stukken in uw relaas:

- U verklaart dat nadat uw buurjongens en uzelf aangesproken werden door de man van Al Shabaab, dat jullie allemaal samen terugkeerden naar huis (CGVS, p. 14). U bleef vervolgens vijf dagen thuis, voordat u beschoten werd (CGVS, p. 10). Op een bepaald moment zouden de andere jongens verdwenen zijn, maar u weet niet precies wanneer ze verdwenen zijn of waar ze naartoe zijn gegaan (CGVS, p. 10). U weet ook niet of ze nog problemen hebben gehad met Al Shabaab (CGVS, p. 14). Dat u of uw familie niet zou weten waar de jongens uit uw buurt en dus uit uw gemeenschap naartoe zouden zijn, en of er hen al dan niet nog iets overkomen zou zijn, is bijzonder onaannemelijk. Men zou kunnen verwachten dat u of uw familie op zijn

minste zouden proberen om enige hoogte te krijgen van de situatie van de mensen die hetzelfde gevaar lopen als uzelf. Uw familie woont immers nog altijd in Garasbaaley (CGVS, p.5,7-8).

- U gevraagd of uw maternale nonkel voor de beschieting eerder bedreigingen had ontvangen van Al Shabaab, antwoordt u dat u dit niet weet (CGVS, p. 13). Dit maakt opnieuw een weinig doorleefde indruk. Het was immers door deze nonkel dat jullie werden gevisieerd in een moordaanslag. Dat u zo weinig interesse toont voor zijn beweerde problemen, is dan ook weinig realistisch.

- Bij de aanslag op uzelf, uw nonkel en uw vader, valt ook op hoe weinig doorleefd u over deze gebeurtenis vertelt. Tijdens uw spontaan relaas, dus wanneer u verzocht wordt om volledig en in detail te vertellen over de redenen dat u Al Shabaab vreest, komt u niet verder dan de korte mededeling dat uw oom dood was en uw vader gewond raakte (CGVS, p.10). Er wordt u even later nog een keer gevraagd wat er precies gebeurde (CGVS, p.11) en wat u deed op het moment van de beschieting, en u antwoordt simpelweg: "Toen dat gebeurde was ik geschrokken, ik zat daar gewoon te kijken." (CGVS, p. 11). Er wordt u vervolgens gevraagd wat u concreet allemaal deed na deze beschieting, en u verklaart hierop helemaal niets concreets over de gebeurtenissen erna, enkel dat u naar huis werd begeleid (CGVS, p. 11). Dat u ondanks herhaalde vragen enkel oppervlakkige en vage verklaringen aflegt over een kernelement van uw verzoek, is bijzonder ongeloofwaardig.

- Er wordt u gevraagd wanneer u gestopt bent met naar school te gaan, en u antwoordt dat u gestopt bent nadat uw vader de verwondingen opgelopen had (CGVS, p. 5). U gevraagd in welk jaar dit was, zegt u dat u zich dat niet herinnert (CGVS, p. 5). Wanneer u even later gevraagd wordt wanneer uw vader gewond geraakt werd, geeft u plots toch een concrete datum, namelijk 25 augustus 2021 (CGVS, p. 5). Dan zou u toch ook moeten weten dat u in 2021 gestopt zou moeten zijn met naar school te gaan. Dat u niet wist in welk jaar u stopte met naar school te gaan, maar wel een exacte datum geeft voor de beschieting, laat een ingestudeerde indruk na.

- U weet niet hoe lang uw vader in het ziekenhuis verbleven heeft na de aanslag (CGVS, p. 20). Er wordt dan aangedrongen om toch een ruime schatting te geven, in de zin van of het eerder dagen, weken, of maanden waren, en zelfs hierop biedt u geen antwoord (CGVS, p. 20).

- U bent bovendien bijzonder vaag als het op de financiering van uw reisroute aankomt. U weet niet hoeveel de reis kostte, u weet niet hoe de familie van uw moeder betaalde voor de reis, en u heeft ook niet gevraagd hoe ze de reis gefinancierd zouden hebben (CGVS, p. 9). Opnieuw spreekt hieruit een opvallende desinteresse.

Over al deze toch belangrijke delen in uw relaas, weet u zeer weinig te vertellen. U vertelt geen details, u bent van vele belangrijke zaken niet op de hoogte, en u vertelt weinig doorleefd.

Verder zitten er ook enkele **inconsistenties** in uw relaas:

- Zo verklaart u eerst dat u bent thuisgebleven tot als u het land had verlaten (CGVS, p. 10, CGVS, p. 11). Daarna verklaart u plots dat u na de aanval werd overgebracht naar het huis van uw maternale tante (CGVS, p. 11).

- U verklaart dan ook nog eens tegenstrijdigheden over de periode waarin u in uw tante haar huis zou verbleven hebben. Zo wordt u eerst gevraagd of u in de maand dat u in haar huis verbleef, of u ooit naar buiten ging, en u antwoordt dat u enkel in het huis bleef en niet naar buiten ging (CGVS, p. 12). Later komt naar boven dat u het huis wel minstens twee keer verlaten heeft, namelijk voor het regelen van uw visum, en voor het regelen van uw paspoort (CGVS, p. 12-13). Bij uw registratie als minderjarige beweerde u overigens dat u nooit een eigen paspoort hebt gehad (fiche NBMV, p.5).

- Wat ook alle logica tart, is dat u, terwijl Al Shabaab wel uw nonkel en uw vader trof en niet uzelf, het nodig vond om naar een ander huis overgebracht te worden, en zelfs het land te ontvluchten, maar uw vader deed dit niet. Zelfs als de schietpartij als geloofwaardig aanvaard zou worden, quod non, dan zou het veel logischer zijn dat uw vader een grotere vrees kent voor Al Shabaab, aangezien hij effectief geraakt werd (CGVS, p. 10, CGVS, p. 11), en dus een belangrijkere doelwit lijkt te zijn. En toch, wanneer u gevraagd wordt of uw vader na de schietpartij nog veiligheidsmaatregelen trof, antwoordt u het volgende: "Nee, hij was al gewond geraakt, hij nam geen andere veiligheidsstappen." (CGVS, p. 13). Dit is een logica die nergens op slaat, en het ondergraaft sterk uw geloofwaardigheid.

- Ook de geloofwaardigheid van het vermist geraken van uw broers A. en A. is ver te zoeken. U verklaart enerzijds dat uw twee oudste broers A. en A. vermist zijn geraakt twee à drie dagen na de aanval op uw

vader en uw oom (CGVS, p. 8, 17). En toch, wanneer u de kans krijgt om vrij over uw problemen te vertellen, vermeldt u dit niet eens (CGVS, p. 10). Het is ook opmerkelijk dat u, wanneer u gevraagd wordt hoe het afscheid met uw familie verlopen is, meer dan een maand na de schietpartij en dus op een moment dat uw broers al vermist zouden zijn volgens uw verklaringen, dat u daarover vertelt dat uw vader, moeder, zus en broers er allemaal waren (CGVS, p. 17). Dit maakt de verdwijning van uw broers al weinig aannemelijk, en hier komt nog bij dat u geen enkele details noch doorleefdheid weet te verschaffen over deze kwestie. Het enige concrete dat u weet te vertellen over de verdwijning van uw broers, en dan nog na lang aandringen van het CGVS, is dat ze op een ochtend weg waren (CGVS, p. 19). U ondernam bovendien zeer weinig actie om te weten te komen wat er met hen gebeurd zou zijn. U vroeg het namelijk enkel aan uw moeder, en daar stopt het (CGVS, p. 18). U lijkt zelfs niet geprobeerd te hebben om contact met hen op te nemen (CGVS, p. 18).

Ten slotte, zelfs als uw verklaringen na al de bovenstaande bemerkingen nog als waarachtig zouden aanvaard worden, quod non, dan nog **blijkt uit niets dat u persoonlijk een vrees voor Al Shabaab zou moeten koesteren**. Uit geen enkel element uit uw verklaringen blijkt namelijk dat Al Shabaab een bijzondere interesse in u toont. Een man zou u slechts één keer aangesproken hebben (CGVS, p. 11). Bovendien sprak hij jullie in groep aan, en niet u persoonlijk. Hij zei dat hij wilde dat de jongens in uw groep zich zouden aansluiten bij Al Shabaab, zonder enige specifieke dwang of eisen (CGVS, p.19). Nadat u wegluchtte uit Somalië, blijkt uit niets dat Al Shabaab nog naar u op zoek zou zijn. U stelt zelf dat Al Shabaab geen contact meer heeft gehad met uw familie (CGVS, p. 10). U stelt zelf ook dat Al Shabaab u niet weet wonen (CGVS, p. 11).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Het door u voorgelegde certificaat van overlijden van uw oom verandert niets aan bovenvermelde appreciatie. Ten eerste dient opgemerkt te worden dat het certificaat werd opgesteld op 21 juli 2024, ongeveer drie jaar na de feiten. Het beweerde incident zou trouwens ook pas op die datum geregistreerd zijn. Dit wijst erop dat het dus gaat om een gesolliciteerd of gefabriceerd document om uw asielprocedure te ondersteunen. Ten tweede dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische documenten, waaronder paspoorten, geboorteaktes, overlijdensaktes, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuiden Centraal-Somalie van 24 mei 2022). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat de door u neergelegde overlijdensakte op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen. Het CGVS merkt op dat hetzelfde geldt voor het identiteitsbewijs en de geboorteakte die u hebt neergelegd ter staving van uw leeftijd, maar die u niet hebt laten toevoegen aan het administratief dossier. De Dienst Voogdij oordeelde trouwens ook dat deze stukken onvoldoende bewijskrachtig waren.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalie worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update)**, [h t t p s : / / w w w . c g v s . b e / sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf), en de **COI**

Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van artikel 1.A. van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn enig middel:

“V.1. VLUCHTELINGENSTATUS

a) Met betrekking tot verzoekers leeftijd

Het CGVS verwijt verzoeker dat hij zijn medewerkingsplicht niet is nagekomen, aangezien hij bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming heeft verklaard dat hij op 1 augustus 2007 is geboren. Volgens de beslissing van de afdeling Voogdij was verzoeker echter ouder dan 18 jaar en ten minste 23 jaar oud.

Zodra zijn leeftijd door de DVZ was gewijzigd, heeft verzoeker duidelijk te kennen gegeven het niet eens te zijn met het resultaat van de uitgevoerde test. Hij voelde zich hier zo slecht over dat hij niet zijn verhoor kon afleggen op 17 augustus 2022. [...]

Verzoeker is fysiek zeer jong en het is onbegrijpelijk dat de DVZ heeft kunnen oordelen dat hij ten tijde van de test ten minste 23 jaar oud was (zie stuk 3).

Om de leeftijd van aanvragers van internationale bescherming vast te stellen, laat de dvz de voogdijafdeling bottests uitvoeren, die zeer omstreden zijn. Uit een studie blijkt dat veel medische experts, het Europees Parlement en zelfs de Franse Medische Vereniging de betrouwbaarheid van deze drievoudige test in twijfel trekken. [...]

Verzoeker bevestigde dat hij inderdaad minderjarig was toen hij aankwam. Hij heeft verschillende originele documenten van de burgerlijke stand overgelegd waaruit blijkt dat hij op 1 augustus 2007 is geboren, namelijk zijn geboorteakte en een certificaat van identiteitsbevestiging dat op zijn naam is afgegeven door de burgemeester van Mogadishu van 24 augustus 2022. Deze documenten lijken volledig authentiek.

Helaas zijn deze documenten niet in aanmerking genomen en volstaan zij niet om een procedure in te leiden bij de Raad van State, die slechts zeer marginaal bevoegd is om wetenschappelijke beslissingen over de leeftijd van asielzoekers te sanctioneren. Bovendien beschikt verzoeker niet over de financiële middelen om een tegenstrijdige test te laten uitvoeren.

Er zij op gewezen dat verzoeker ook heeft verklaard dat hij minderjarig was toen hij in 2021 in Italië aankwam, en dat Italië zijn minderjarigheid nooit in twijfel heeft getrokken. In het kader van de Dublin-verordening heeft België de Italiaanse autoriteiten verzocht de behandeling van de asielprocedure van verzoeker over te nemen en heeft het de Italiaanse autoriteiten de door de voogdijdienst uitgevoerde leeftijdstest toegezonden. Uit het administratieve dossier blijkt dat Italië ondanks de test weigerde de zaak van de asielzoeker over te nemen op grond van het feit dat hij minderjarig was en dat [...]

Gelet op verzoekers fysieke verschijning, zijn documenten van de burgerlijke stand, het feit dat dit type test feilbaar is en niet geschikt voor niet-westerse personen, en gelet op verzoekers shocktoestand toen hij kennis kreeg van de resultaten van de leeftijdstest, moet bijzondere voorzichtigheid worden betracht bij de beoordeling van verzoekers leeftijd. Verzoeker was zeker minderjarig toen hij in België aankwam. Zelfs vandaag ziet hij er niet ouder uit dan 17 of 18 jaar.

Bijgevolg kon hem niet worden verweten dat hij zijn medewerkingsplicht niet is nagekomen door te weigeren verklaringen tegenover DVZ af te leggen. Verzoeker heeft duidelijk uitgelegd dat hij psychisch niet in staat was om het verhoor af te leggen op de dag dat zijn leeftijd op zijn bilage 26 werd gewijzigd, wat volkomen begrijpelijk is. Het was aan de DVZ om verzoeker op een later tijdstip opnieuw te horen en verzoekers specifieke behoeften te respecteren toen hij te kennen gaf dat hij zich op 17 augustus 2022 helemaal niet goed voelde.

b) Wat de geloofwaardigheid van verzoekers asielverhaal betreft:

Het CGVS stelt dat verzoeker tegenstrijdige of ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn asielrelaas.

Om te beginnen moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing geenszins rekening houdt met het bijzondere profiel van verzoeker. Een jonge Somaliër, waarschijnlijk minderjarig en slecht opgeleid, die enkel de Koranschool had bezocht en uit een precaire sociaaleconomische omgeving kwam.

Verzoeker heeft de vragen naar beste weten beantwoord, zonder te overdrijven en rekening houdend met zijn capaciteiten, leeftijd en sociaaleconomische achtergrond.

Verzoeker heeft duidelijk een kwetsbaar profiel. Hij legde uit dat hij bij aankomst een paar keer een psycholoog had geraadpleegd en dat hij een zware schok had ondergaan als rechtstreekse getuige van de moord op zijn oom van moederskant en de verwondingen die zijn vader waren toegebracht.

Gelet op de kwetsbaarheid van verzoeker, zijn jonge leeftijd en de beschikbare informatie over de veiligheidssituatie in Mogadishu (zie hieronder), had hem het voordeel van de twijfel moeten worden gegeven en had zijn geval uiterst voorzichtig moeten worden beoordeeld. Helaas zijn de door verzoeker beschreven gebeurtenissen (gedwongen rekrutering van jongeren, schietpartijen op straat) niet ongewoon in de Somalische hoofdstad.

1.

Het CGVS verwijt verzoeker dat hij verklaart niet te weten wat er is gebeurd met de jongeren in zijn buurt (met wie hij had gevoetbald toen hij door een man van Al Shabaab werd benaderd), of zij problemen hadden gehad en waar zij naartoe waren gegaan.

Verzoeker legde uit dat hij na dit incident met deze jongeren had afgesproken niet meer te gaan voetballen. Hij heeft hen daarom nooit meer gezien, omdat hij na het incident thuis bleef en kort daarna op straat werd aangevallen met zijn oom en vader, en erg geschokt was.

Tot op de dag van vandaag vertelt zijn moeder hem dat ze deze jongeren niet meer heeft gezien en verzoeker weet niet of ze vermijden hun huis te verlaten, of ze zijn verhuisd of dat ze door Al Shabaab zijn gerekruteerd. Hij legt uit dat het niet mogelijk is om de burens hierover te vragen omdat het riskant is om naar Al Shabaab te vragen en het niet altijd duidelijk is wie de burens zijn en of ze ook banden met Al Shabaab hebben.

2.

Het CGVS verweet verzoeker vervolgens dat hij niet wist of zijn oom van moederskant reeds vóór de schietpartij bedreigingen van Al Shabaab had ontvangen.

Verzoeker sprak de waarheid toen hij verklaarde dat hij dit niet wist. Hij was nog jong en het was normaal dat hij niet op de hoogte was gebracht van bedreigingen. Bovendien beweert het CGVS niet dat Al Shabaab altijd waarschuwingen en dreigbrieven zou sturen alvorens Somalische soldaten en ambtenaren aan te vallen.

Er zij op gewezen dat verzoeker zijn familie om een door de Somalische politie opgesteld bewijs van het overlijden van zijn oom van moederskant heeft verzocht. Dit document bevestigt de datum van overlijden en de doodsoorzaken. Het feit dat dit document in 2024 is opgesteld, op verzoek van de familie van verzoeker, betekent geenszins dat het om een vals document gaat. Nogmaals, dit originele document heeft alle kenmerken van echtheid.

Gezien de rampzalige veiligheidssituatie in Mogadishu (zie hieronder) moet dit document in aanmerking worden genomen en moet de aanvrager het voordeel van de twijfel worden gegeven.

Bijzondere voorzichtigheid is geboden in dit geval, aangezien verzoeker waarschijnlijk een hoog risicoprofiel heeft, als familielid van een Somalische regeringssoldaat.

Er zij ook op gewezen dat het CGVS verzoeker geen vragen heeft gesteld over het beroep van zijn oom, hoewel dit een centraal element van zijn asielaanvraag is.

3.

Het CGVS verweet verzoeker ook dat hij weinig details gaf over de aanval op zijn oom en vader. Bij lezing van het verslag van het onderhoud blijkt echter dat het CGVS ook over dit voorval zeer weinig vragen heeft gesteld.

Verzoeker verklaarde ook dat hij in een shocktoestand verkeerde toen het incident plaatsvond, waardoor hij moeilijk over dit traumatische moment kon praten.

Ze werden beschoten door leden van Al Shabaab die op motoren zaten. Het gebeurde allemaal heel snel. Hij herinnert zich dat hij in een hoekje lag te huilen, dat hij op dat moment niet wist wat hij moest doen, dat hij de lichamen van zijn oom en vader op de grond zag liggen, dat mensen die terugkwamen van de moskee kwamen helpen om de lichamen weg te dragen en hem naar huis brachten.

4.

Het CGVS verweet verzoeker dat hij geen informatie had verstrekt over de maand waarin hij bij zijn tante van moederskant had verbleven. Opnieuw stelde het CGVS geen vragen over deze periode.

Verzoeker verklaarde dat hij twee dagen na het incident naar huis was teruggekeerd om vervolgens bij zijn tante van moederskant in te trekken tot hij het land verliet.

5.

Het CGVS stelde dat het onlogisch zou zijn dat de vader ondanks de schietpartij in Mogadishu zou blijven, als de vader inderdaad gewond was geraakt.

Verzoeker legde uit dat hij kwetsbaarder was dan zijn vader, aangezien hij na het incident een zware psychologische schok had ondergaan en voortdurend bang was. Zijn moeder was erg bezorgd om hem, vooral na de dood van zijn twee oudste kinderen. Hij legde ook uit dat zijn vader niet kon vertrekken omdat hij te oud was en gewond was. Op dit moment kan zijn vader niet meer werken vanwege zijn verwondingen. Alleen zijn moeder onderhoudt het gezin, dus de economische situatie is erg moeilijk. Ze hebben geen geld om de rest van het gezin op te halen.

Er moet ook worden opgemerkt dat de schietpartij niet gericht was op de vader in het bijzonder, maar waarschijnlijk op zijn oom van moederskant, een soldaat. Zoals het CGVS in zijn beslissing aangeeft, blijven sommige motieven voor de aanvallen van Al Shabaab onbekend. Al Shabaab heeft niet uitgelegd wat de precieze redenen voor deze aanval waren, of het een aanval was die uitsluitend verband hield met het beroep van de oom van moederszijde, of dat het verband hield met het feit dat verzoeker zich niet bij Al Shabaab had aangesloten.

Verzoeker dacht dat er een verband was omdat de twee incidenten kort na elkaar plaatsvonden, maar hij had hierover geen verdere informatie.

Verzoeker blijft een doelwit van Al Shabaab voor zover zijn oom voor het Somalische leger werkte en hij persoonlijk door een man van Al Shabaab is benaderd.

4.

Met betrekking tot de verdwijning van zijn twee oudere broers verweet het CGVS verzoeker onvoldoende informatie te hebben verstrekt, terwijl er opnieuw zeer weinig vragen over dit onderwerp werden gesteld.

Verzoeker verklaarde dat zijn broers twee of drie dagen na de aanval op zijn vader en oom waren verdwenen. In tegenstelling tot wat in het besluit staat, heeft verzoeker niet expliciet gezegd dat zijn twee oudere broers aanwezig waren geweest toen hij sprak over de scheiding van zijn familie toen hij het land verliet. Toen hij zei dat al zijn familie op dat moment in het huis van zijn tante aanwezig was, bedoelde hij kennelijk dat al zijn andere broers en zus aanwezig waren.

Hij zei ook dat zijn moeder in shock was geweest nadat zijn broers waren verdwenen en dat dit mede bepalend was geweest voor het feit dat zij verzoeker naar Europa hadden gestuurd. Helaas heeft zijn familie nog steeds geen nieuws van deze twee broers.

V.2. SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSTATUS

Er wordt niet betwist dat verzoeker in Mogadiscio is geboren en er heeft gewoond, noch dat zijn ouders er nog steeds wonen.

Het CGVS verwijst naar verschillende rapporten over de veiligheidssituatie in het land van herkomst van verzoeker en in Mogadishu.

Deze documenten hebben betrekking op de veiligheidssituatie in 2022 en 2023 en zijn dus niet bijgewerkt voor 2024. Het CGVS geeft ook toe dat officiële cijfers over burgerslachtoffers in Mogadiscio niet beschikbaar zijn.

Het CGVS geeft niettemin toe dat het geweld tegen burgers in Mogadishu op een hoog niveau ligt en dat de terreurgroep AL-Shabaab verantwoordelijk is voor een tiental aanvallen op burgers in 2023 in de hoofdstad. De bestreden beslissing vermeldt ook dat sommige motieven voor deze aanslagen onbekend blijven. Het gaat om gevallen van schietpartijen waarbij AL-Shabaab ambtenaren doodt, enzovoort. Dit komt dus overeen met het soort aanvallen waarvan verzoeker, zijn vader en zijn oom van moederskant het slachtoffer zijn.

Volgens de door de wederpartij aangehaalde website van de EUAA is er in augustus 2023 sprake van willekeurig geweld in Mogadishu en is er bijgevolg een lager niveau van individuele elementen vereist om aan te tonen dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een teruggekeerde burger een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15, onder c), van de Kwalificatierichtlijn.

In dit geval is derhalve bijzondere voorzichtigheid geboden, gelet op de psychologische kwetsbaarheid van de verzoeker, het feit dat hij waarschijnlijk nog minderjarig was voordat hij Somalië verliet en dat zijn oom van moederskant voor het Somalische leger werkte. Verzoeker legde ook uit dat zijn familie zich in een moeilijke economische situatie bevond, dat hij veel broers en zus heeft en dat alleen zijn moeder kon werken. Deze situatie maakte het des te moeilijker voor de familie om zich te beschermen tegen aanvallen op burgers.

Verzoeker is ook al drie jaar in Europa, heeft onderwijs genoten in België en heeft een meer verwesterd profiel dan voorheen. Ter herinnering: in Somalië had hij alleen op een koranschool gezeten. Daarom rijst ook de vraag of de verzoeker niet gemakkelijker door de leden van Al Shabaab zal worden opgemerkt en zal worden gepercipieerd als iemand die zich gedraagt in strijd met de heersende morele en religieuze voorschriften. Deze vraag is helemaal niet geanalyseerd.

Temeer daar de situatie van willekeurig geweld in Mogadishu de laatste tijd lijkt te verergeren.

Volgens de krant Le Monde : [...]

Volgens de meest recente gegevens van ACLED beperken de aanvallen van de groep zich niet tot de veiligheidstroepen, maar zijn ze vaak zonder onderscheid gericht tegen burgers.

Op 2 augustus pleegden militanten van Al-Shabaab een zelfmoordaanslag en een gewapende aanslag in de regio Banadir. De aanslag vond plaats in het Beach View hotel, gelegen aan het beroemde Lidostrand in Mogadishu, en kostte aan minstens 32 mensen het leven. In 2024 registreerde ACLED 127 gevallen van geweld tegen burgers door Al-Shabaab, waarbij 187 doden werden gemeld. Militanten van al-Shabaab richten zich vooral op burgers die de regering steunen en weigeren de eisen van al-Shabaab op te volgen : [...]

Het is dan ook onjuist om te beweren dat de situatie in Mogadishu sinds mei 2023 is verbeterd en dat er recent geen grote terroristische aanslagen met een hoog dodental hebben plaatsgevonden.

Westerse landen raden hun burgers sterk af om naar de Somalische hoofdstad en elders in Somalië te reizen.

Volgens de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken: [...]

Volgens Buitenlandse Zaken Canada : [...]

Volgens het Franse ministerie van Buitenlandse Zaken : [...]

Gelet op de huidige gegevens over verzoekers land van herkomst, het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu en de individuele factoren die hij naar voren brengt, loopt verzoeker, indien hij naar zijn land terugkeert, een reëel risico slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de Vreemdelingenwet."

3. Aanvullende nota

Verzoeker maakt op 17 december 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin hij volgende documenten voegt:

"1. Document van de ziekenhuisopname van zijn vader na het incident op 25 augustus 2021 (stuk 1);

2. Bewijs van het overlijden van zijn oom als gevolg van het incident op 25 augustus 2021 en het lopende onderzoek (stuk 2)".

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor Al-Shabaab die zijn maternale oom gedood hebben en zijn vader verwond hebben. Verzoeker verklaarde dat Al-Shabaab wilden dat hij zich bij hen aansloot. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.1.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, omdat:

- (a) verzoeker niet heeft voldaan aan de samenwerkingsplicht waarbij (i) hij bij aankomst in België verklaarde minderjarig te zijn, maar uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat hij op 16 februari 2022 minstens 23 jaar oud was en (ii) hij weigerde verklaringen af te leggen bij de DVZ terwijl van een persoon die daadwerkelijk nood heeft

aan asiel, kan verwacht worden dat deze zijn asielprocedure serieus neemt en elke kans grijpt om gehoord te worden;

(b) verzoeker zeer weinig details kon verstrekken en weinig doorleefde verklaringen aflegde over bepaalde stukken van zijn relaas, waarbij (i) het onaannemelijk is dat verzoeker en zijn familie niet zouden weten waar de jongens die samen met hem werden aangesproken door Al-Shabaab, zouden zijn en of hen iets overkomen is; (ii) het opmerkelijk is dat verzoeker niet heeft gevraagd of zijn maternale nonkel voor de beschietingen bedreigingen heeft ontvangen van Al-Shabaab; (iii) verzoeker zelfs na herhaaldelijk vragen, zeer oppervlakkig bleef in zijn verklaringen over de aanslag op hemzelf, zijn vader en zijn maternale nonkel; (iv) verzoeker niet kon zeggen wanneer hij stopte met school terwijl hij verklaarde gestopt te zijn nadat zijn vader gewond raakte en wel exact kon zeggen wanneer zijn vader gewond raakte, waardoor zijn verklaringen een ingestudeerd karakter vertonen; (v) verzoeker niet wist hoelang zijn vader nog in het ziekenhuis verbleef na de aanslag en zelfs niet kon schatten of het dagen, weken of maanden duurde en (vi) verzoeker bijzonder vage verklaringen aflegde over de financiering van zijn reis;

(c) er verschillende inconsistenties zijn in verzoekers relaas, waarbij (i) verzoeker eerst verklaarde dat hij thuis bleef tot hij Somalië heeft verlaten om vervolgens te verklaren dat hij na de aanval van Al-Shabaab werd overgebracht naar het huis van zijn tante; (ii) verzoeker verklaarde dat, gedurende de periode dat hij bij zijn tante verbleef, hij niet naar buiten ging maar later naar boven kwam dat hij minstens twee keer het huis van zijn tante heeft verlaten, namelijk voor het regelen van een visum en voor het regelen van een paspoort; (iii) verzoeker bij zijn registratie als minderjarige verklaarde dat hij nooit een eigen paspoort had gehad; (iv) het opmerkelijk is dat verzoeker het nodig vond om het land te verlaten maar zijn vader die gewond raakte tijdens de aanval van Al-Shabaab, nog steeds in zijn dorp in Somalië verblijft en volgens verzoeker geen veiligheidsmaatregelen heeft genomen; (v) verzoeker verklaarde dat zijn twee oudste broers vermist zijn maar het opmerkelijk is dat hij dit niet vermeldde tijdens zijn vrij relaas; (vi) wanneer er gevraagd werd naar hoe het afscheid met zijn familie is verlopen, verzoeker verklaarde dat zijn vader, moeder, zus en broers er allemaal waren terwijl, volgens zijn eerdere verklaringen, zijn broers al vermist waren op dat moment; (vii) verzoeker bijzonder weinig wist te vertellen over de verdwijning van zijn broers, zelfs na herhaaldelijk aandringen van de *protection officer* en (viii) verzoeker bijzonder weinig actie ondernam om te weten te komen wat er met zijn broers gebeurd is;

(d) uit niets blijkt dat verzoeker een persoonlijke vrees voor Al-Shabaab moet koesteren, waarbij (i) uit geen enkel element blijkt dat Al-Shabaab een bijzondere interesse had in verzoeker; (ii) één man hem slechts één keer aansprak terwijl hij samen met een groep jongens was en zei dat hij wilde dat de jongens zich aansloten bij Al-Shabaab maar geen dwang gebruikte of specifieke eisen stelde en (iii) na zijn vlucht uit Somalië, uit niets blijkt dat Al-Shabaab nog steeds op zoek zouden zijn naar hem aangezien hij verklaarde dat Al-Shabaab geen contact meer hadden opgenomen met zijn familie en hem zelfs niet wisten wonen;

(e) het voorgelegde overlijdenscertificaat van zijn oom niets verandert aan bovenstaande beoordeling.

5.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

5.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

5.1.5. Wat betreft de vaststellingen inzake verzoekers leeftijd, wijst de Raad erop dat de Dienst Voogdij en de FOD Justitie op 16 februari 2022 een leeftijdsonderzoek hebben verricht, waarbij verzoekers werkelijke leeftijd werd geschat op 23,0 jaar waarbij ze aangeven dat verzoekers werkelijke leeftijd waarschijnlijk nog hoger ligt (zie, AD CGVS, "beslissing Dienst Voogdij"). Dit leeftijdsonderzoek wijst aan dat verzoeker bij de registratie van zijn beschermingsverzoek alleszins niet minderjarig was, zoals hij bij binnenkomst heeft voorgehouden. Er ligt zelfs een verschil van minstens acht jaar tussen verzoekers beweerde leeftijd op basis van zijn geboortedatum en zijn minimumleeftijd op basis van het leeftijdsonderzoek.

Verzoeker stelt de leeftijdstest die zijn minderjarigheid betwist in vraag. Hij betoogt dat de medische wereld de betrouwbaarheid van de drievoudige test in twijfel trekken.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad aangezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. De beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet is vernietigd of ingetrokken. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten, minstens toont hij het tegendeel niet aan. Aldus kon de commissaris-generaal zich op goede gronden steunen op de beslissing van de Dienst Voogdij aangaande het leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd. Ook ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij vast.

Daarnaast werd verzoeker gehoord op het CGVS, niet alleen omtrent zijn vluchtrelaas, maar ook omtrent zijn identiteit – waaronder zijn leeftijd – en de door hem bijgebrachte documenten. Verzoeker werd tijdens het persoonlijk onderhoud gewezen op dit leeftijdsonderzoek (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 3). Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker louter vasthield aan de door hem verstrekte geboortedatum. De opgegeven leeftijd is een essentieel element van zijn identiteit en dit betreft een kernelement voor de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming, waarbij dit in direct verband staat met zijn algehele geloofwaardigheid. Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij hier waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt. Het gaat *in casu* ook niet om een klein verschil, doch wel om een verschil van acht jaar tussen de voorgehouden leeftijd en de door de leeftijdsbepaling vastgesteld minimumleeftijd.

Waar verzoeker nog stelt dat Italië zijn minderjarigheid in het kader van de Dublinprocedure nooit in twijfel heeft getrokken, wijst de Raad erop dat ten aanzien van de Raad de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij vaststaat, ook al zou Italië de minderjarigheid van verzoeker niet in twijfel trekken.

5.1.6. Verder kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar hij vaststelt dat verzoeker zich niet gehouden heeft aan de medewerkingsplicht. Hij stelt op goede gronden dat: *“Verder moet het CGVS ook vaststellen dat u verzaakte aan uw plicht tot medewerking door te weigeren om verklaringen af te leggen bij DVZ (zie het DVZ dossier - verklaringen betreffende procedure). Het CGVS betreurt dat u geweigerd heeft om mee te werken aan uw eigen asielprocedure. Van een persoon die daadwerkelijk nood heeft aan asiel, kan verwacht worden dat deze zijn asielprocedure serieus neemt, en elke kans grijpt om gehoord te worden. Dat u weigerde om verklaringen af te leggen, valt moeilijk in overeenstemming te brengen met het gedrag van iemand die oprecht meent internationale bescherming nodig te hebben.”* De Raad wijst er in dit verband op dat de verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht is om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Verzoeker stelt dat hij duidelijk heeft aangegeven bij de DVZ dat hij zich psychologisch niet in staat voelde om daar verklaringen af te leggen omdat zijn leeftijd op zijn bijlage 26 werd gewijzigd. Dienaangaande wijst de Raad erop dat uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker weigerde om verklaringen af te leggen, omdat zijn sociaal assistente hem zou hebben gezegd dat er *“geen weg meer terug is”* als hij het gehoor aflegt met de gecorrigeerde geboortedatum. De Raad wijst er vooreerst op dat dit niet meer dan een louter bloot betoog is. Er ligt geen enkel stuk voor, waaruit verzoekers bewering ondersteunt dat een sociaal assistente hem daadwerkelijk zou hebben ontraden om deel te nemen aan het gehoor bij de DVZ. Bij het verzoekschrift ligt enkel een e-mailbericht dd. 20 juni 2023 van een advocaat voor, die verzoekers huidige raadvrouw verzoekt om de zaak over te nemen vanwege een taalkwestie en die aangeeft niet akkoord te zijn met de leeftijdsbepaling. Dit e-mailbericht maakt bovendien zelfs geen gewag van verzoekers naam. De Raad stipt verder aan dat uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk de uitleg werd gegeven dat hij beroep kan aanteken tegen de correctie van de geboortedatum en dat verzoeker meermaals de kans heeft gekregen om het gehoor alsnog af te leggen, doch dat hij dit bleef weigeren (zie AD, “verklaring betreffende de procedure” dd. 17 augustus 2022). Van een verzoeker om internationale bescherming, die zijn land ontvlucht vanwege een vrees voor zijn leven, kan wel degelijk worden verwacht dat hij van bij aanvang van de asielprocedure de asielautoriteiten in vertrouwen neemt, ook al is hij het niet eens met de leeftijdstest. Door te weigeren verklaringen af te leggen bij de DVZ, heeft verzoeker verzaakt aan zijn medewerkingsplicht en dit doet twifelen aan de ernst van zijn voorgehouden vrees.

5.1.7. Waar verzoeker vervolgens wijst op zijn kwetsbaar profiel en stelt dat hij een jonge, waarschijnlijk minderjarige Somaliër is, die slecht geschoold is, enkel naar de Koranschool is geweest en uit een precare sociaaleconomische omgeving komt, wijst de Raad erop dat noch uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat er van verzoeker kennis of

elementen werden verwacht, die het begrip van een jongvolwassene te boven gaan of een hogere scholing behoeven. Er werden algemene vragen gesteld omtrent zijn verblijfsplaatsen, zijn levensomstandigheden, zijn familie en de elementen die aan de grondslag van zijn vluchtrelaas liggen. Het betreffen vragen waarvan verwacht kan worden dat iemand die verklaart in deze omstandigheden te hebben geleefd en deze feiten te hebben meegemaakt, hierop coherente en correcte antwoorden kan formuleren, ongeacht de scholingsgraad of leeftijd. De Raad kan ook enkel vaststellen dat verzoeker in gebreke blijft te concretiseren op welke wijze zijn profiel als laaggeschoolde jongvolwassene de beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen zou brengen. Waar verzoeker nog stelt dat hij bij aankomst in België een aantal keer een psycholoog heeft geraadpleegd omdat hij getraumatiseerd was door het overlijden van zijn maternale oom en de verwondingen van zijn vader, wijst de Raad erop dat verzoeker geen psychologisch attest neerlegt, waaruit deze bezoeken aan een psycholoog zouden blijken of waaruit de diagnostisering van een psychologisch trauma zou kunnen worden afgeleid. Het betreft dan ook een louter bloot betoog en een zelfdiagnose. Verzoeker slaagt niet met dit betoog niet in aan te tonen dat niet in staat was om verklaringen af te leggen over zijn vluchtrelaas.

5.1.8. Wat betreft de buurjongens die samen met verzoeker werden aangesproken door Al-Shabaab, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij stelt dat: *“U verklaart dat nadat uw buurjongens en uzelf aangesproken werden door de man van Al Shabaab, dat jullie allemaal samen terugkeerden naar huis (CGVS, p. 14). U bleef vervolgens vijf dagen thuis, voordat u beschoten werd (CGVS, p. 10). Op een bepaald moment zouden de andere jongens verdwenen zijn, maar u weet niet precies wanneer ze verdwenen zijn of waar ze naartoe zijn gegaan (CGVS, p. 10). U weet ook niet of ze nog problemen hebben gehad met Al Shabaab (CGVS, p. 14). Dat u of uw familie niet zou weten waar de jongens uit uw buurt en dus uit uw gemeenschap naartoe zouden zijn, en of er hen al dan niet nog iets overkomen zou zijn, is bijzonder onaannemelijk. Men zou kunnen verwachten dat u of uw familie op zijn minste zouden proberen om enige hoogte te krijgen van de situatie van de mensen die hetzelfde gevaar lopen als uzelf. Uw familie woont immers nog altijd in Garasbaaley (CGVS, p.5,7-8).”* Verzoeker stelt dat nadat zij werden aangesproken door een lid van Al-Shabaab, zij hadden afgesproken om niet meer te gaan voetballen. Hij wijst er ook op dat zijn moeder deze jongeren niet meer heeft gezien en het niet mogelijk is om de burens hierover te bevragen, omdat het niet altijd duidelijk is wie de burens zijn en/of zij banden hebben met Al-Shabaab. De Raad wijst er echter op dat er wel degelijk kan verwacht worden dat verzoeker of zijn familie zich informeert over het lot van zijn buurjongens om zo ook zijn eigen situatie en het gevaar waarin hij beweerde te verkeren, beter te kunnen inschatten. Verzoeker heeft nog contact met zijn moeder en had haar kunnen vragen om te informeren bij de ouders van de buurjongens, maar heeft dit niet gedaan. Dat hij niets weet over de situatie van de buurjongens en hier nooit over geïnformeerd heeft, duidt op een desinteresse in zijn eigen asielproblematiek.

5.1.9. Door verder louter zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud te herhalen, met name dat hij niet wist of zijn maternale oom voor de aanval door Al-Shabaab al bedreigingen had ontvangen van Al-Shabaab en erop te wijzen dat hij nog jong was, slaagt verzoeker er niet in de beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen, noch een nieuw licht te werpen op zijn zaak. Verzoeker was rekening houdend met zijn leeftijd volgens de leeftijdtest, immers al meerderjarig op het moment dat hij samen met zijn oom en vader zou zijn aangevallen door Al-Shabaab. Hij heeft verder ook nog steeds contact met zijn familie, bij wie hij zich hierover kan informeren en meer details kan vragen over zijn oom en de precieze omstandigheden rond zijn dood. Waar verzoeker stelt dat er geen vragen werden gesteld over het beroep van zijn oom, terwijl dit volgens hem wel een centraal element betreft in zijn vluchtrelaas, wijst de Raad erop dat uit zijn vrij relaas als dusdanig niet afgeleid kan worden dat verzoeker dit als een centraal element in zijn vluchtrelaas situeert. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er door de *protection officer* ook gevraagd naar de reden waarom Al-Shabaab zijn vader en nonkel zouden hebben aangevallen (zie NPO, p. 10). Verzoeker zei toen niets over het beroep van zijn oom en stelde enkel dat Al-Shabaab aan hem had gevraagd om met hen samen te werken en de man van Al-Shabaab aan het wachten was op een antwoord, waarna de aanval gebeurde (zie NPO, p. 10). Het is pas later dat verzoeker plots stelt dat zijn vader gewond is geraakt omdat ze wandelden met zijn maternale oom, die soldaat was. Hij kan dan ook niet voorhouden dat het beroep van zijn oom een centraal element in zijn vluchtrelaas zou betreffen en hier meer vragen over hadden moeten gesteld worden. Bovendien stond het verzoeker vrij meer informatie te verstrekken over deze oom, indien hij alsnog van oordeel was dat dit een belangrijk element in zijn vluchtrelaas zou betreffen.

5.1.10. Verzoeker verwijt de commissaris-generaal verder te weinig vragen te hebben gesteld over de aanval van Al-Shabaab op zijn oom en vader. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat de *protection officer* verschillende vragen gesteld heeft over de aanval op verzoekers oom en vader en verzoeker hier telkens zeer kort en vaag op antwoordde (zie NPO, p. 11). Toen er gevraagd werd hoe zijn vader en oom exact werden aangevallen, vermeldde hij zelfs niet hoe ze gewond raakten (zie NPO, p. 11). De *protection officer* moest dan nog eens expliciet vragen of Al-Shabaab met de motorfiets tegen zijn oom en vader waren gereden, waarna verzoeker pas aangaf dat ze neergeschoten waren (zie NPO, p. 11). Verzoeker kan dan ook niet volhouden dat er te weinig vragen zouden gesteld zijn door de *protection officer* over de omstandigheden van de aanval. Door verder louter zijn verklaringen tijdens het persoonlijk

onderhoud te herhalen en op zijn trauma te wijzen, dat niet wordt gestaafd met enig medisch of psychologisch attest, slaagt verzoeker er niet in afbreuk te doen aan de beoordeling van de commissaris-generaal waar hij vaststelt dat: *“Bij de aanslag op uzelf, uw nonkel en uw vader, valt ook op hoe weinig doorleefd u over deze gebeurtenis vertelt. Tijdens uw spontaan relaas, dus wanneer u verzocht wordt om volledig en in detail te vertellen over de redenen dat u Al Shabaab vreest, komt u niet verder dan de korte mededeling dat uw oom dood was en uw vader gewond raakte (CGVS, p.10). Er wordt u even later nog een keer gevraagd wat er precies gebeurde (CGVS, p.11) en wat u deed op het moment van de beschieting, en u antwoordt simpelweg: “Toen dat gebeurde was ik geschrokken, ik zat daar gewoon te kijken.” (CGVS, p. 11). Er wordt u vervolgens gevraagd wat u concreet allemaal deed na deze beschieting, en u verklaart hierop helemaal niets concreets over de gebeurtenissen erna, enkel dat u naar huis werd begeleid (CGVS, p. 11). Dat u ondanks herhaalde vragen enkel oppervlakkige en vage verklaringen aflegt over een kernelement van uw verzoek, is bijzonder ongeloofwaardig.”*

5.1.11. Wat betreft het verblijf bij zijn tante, stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat: *“Zo verklaart u eerst dat u bent thuisgebleven tot als u het land had verlaten (CGVS, p. 10, CGVS, p. 11). Daarna verklaart u plots dat u na de aanval werd overgebracht naar het huis van uw maternale tante (CGVS, p. 11).”* Door opnieuw te stellen dat er hier onvoldoende vragen over werden gesteld en dat hij twee dagen thuis is gebleven om vervolgens bij zijn tante te gaan wonen, slaagt verzoeker er niet in afbreuk te doen aan de voorgaande beoordeling van de commissaris-generaal. Uit een lezing van zijn vrij relaas, blijkt immers dat hij wel degelijk verklaarde dat hij na de aanval van Al-Shabaab naar huis was gegaan en daar heel de tijd is binnengebleven tot zijn vertrek naar Turkije (zie NPO, p. 10). Vervolgens verklaarde verzoeker wel degelijk, in strijd met zijn eerdere verklaringen, dat hij na de aanval naar het huis van zijn maternale tante werd overgebracht (zie NPO, p. 11). Bovendien verklaarde hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij de ochtend na het incident naar het huis van zijn tante werd overgebracht (zie NPO, p. 12), wat niet overeenkomt met wat hij stelt in zijn verzoekschrift, waar hij aangeeft dat hij twee dagen na de aanval pas naar het huis van zijn tante zou zijn gegaan. Dat verzoeker er niet in slaagt eenduidige verklaringen af te leggen over waar hij heeft verbleven na de aanval op zijn oom en vader en hoe lang hij daar heeft verbleven, doet twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

5.1.12. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij waar hij op pertinente wijze vaststelt dat: *“Wat ook alle logica tart, is dat u, terwijl Al Shabaab wel uw nonkel en uw vader trof en niet uzelf, het nodig vond om naar een ander huis overgebracht te worden, en zelfs het land te ontvluchten, maar uw vader deed dit niet. Zelfs als de schietpartij als geloofwaardig aanvaard zou worden, quod non, dan zou het veel logischer zijn dat uw vader een grotere vrees kent voor Al Shabaab, aangezien hij effectief geraakt werd (CGVS, p. 10, CGVS, p. 11), en dus een belangrijkere doelwit lijkt te zijn. En toch, wanneer u gevraagd wordt of uw vader na de schietpartij nog veiligheidsmaatregelen trof, antwoordt u het volgende: “Nee, hij was al gewond geraakt, hij nam geen andere veiligheidsstappen.” (CGVS, p. 13). Dit is een logica die nergens op slaat, en het ondergraaft sterk uw geloofwaardigheid.”* Waar verzoeker stelt dat hij kwetsbaarder was dan zijn vader aangezien hij een zware psychologische schok had ondergaan en voortdurend bang was en zijn vader niet kon vertrekken omdat hij te oud en gewond was, wijst de Raad erop dat nergens uit kan afgeleid worden dat verzoeker kwetsbaarder was voor vervolging door Al-Shabaab door zijn voorgehouden psychologische problemen dan zijn vader die effectief beschoten zou zijn geweest door Al-Shabaab, volgens verzoekers verklaringen. Waar verzoeker stelt dat zijn vader het land niet kon verlaten omdat hij oud en gewond was, merkt de Raad op dat er dan wel degelijk verwacht kan worden dat zijn vader voorzorgsmaatregelen zou nemen om zichzelf te beschermen tegen mogelijke represailles van Al-Shabaab. Dat hij dit niet heeft gedaan en Al-Shabaab verzoekers familie sinds zijn vertrek uit Somalië niet meer heeft lastiggevallen (zie NPO, p. 10), doet vragen rijzen bij de ernst van verzoekers vrees. Verzoeker haalt vervolgens nog aan dat de aanval waarschijnlijk niet gericht was op zijn vader, maar op zijn maternale oom die soldaat was. Hij stelt dat Al-Shabaab de reden voor de aanval niet heeft uitgelegd en hij dus niet kan weten of de aanval verband hield met het werk van zijn oom of omdat hij gevraagd was zich aan te sluiten bij Al-Shabaab. De Raad wijst erop dat dit niet overeenkomt met wat hij initieel verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud (zie ook *supra*). Daar verklaarde hij immers, toen er gevraagd om welke reden zijn oom en vader werden aangevallen, dat dit was omdat Al-Shabaab wachtte op een antwoord van hem of hij zich wilde aansluiten bij hen (zie NPO, p. 10). Alleszins kan er nog op gewezen worden dat, indien de aanval van Al-Shabaab werkelijk te maken had met het werk van zijn oom, dit verzoekers eigen voorgehouden vrees voor Al-Shabaab verder ondergraaft, aangezien hij dan helemaal niet persoonlijk geviséerd werd met de aanval en hij verklaarde verder geen problemen meer te hebben ondervonden met Al-Shabaab in Somalië. Waar verzoeker benadrukt dat hij een doelwit van Al-Shabaab blijft omdat zijn oom voor het Somalische leger werkte en hij persoonlijk door Al-Shabaab werd benaderd om zich bij hen aan te sluiten, wijst de Raad erop dat het aan verzoeker toekomt om *in concreto* aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van het werk van zijn oom als soldaat en omwille van het feit dat hij benaderd werd door Al-Shabaab, waar hij niet in slaagt. Verzoeker verklaarde bij het CGVS bovendien niet dat hij persoonlijk werd benaderd door

Al-Shabaab, doch wel dat iemand van Al-Shabaab hem tezamen met zijn groep vrienden, met wie hij aan het voetballen was, heeft benaderd (zie NPO, p. 10).

5.1.13. Wat betreft de verdwijning van zijn broers, stelt verzoeker dat hij niet expliciet gezegd heeft dat zijn twee oudere broers aanwezig waren bij het afscheid van zijn familie. De Raad wijst erop dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud, toen er gevraagd werd of zijn vader, moeder, zus en broers bij zijn afscheid waren, verklaarde: *“Ja, allemaal, zij waren er allemaal.”* (zie NPO, p. 17). Verzoeker kan dan ook niet volhouden dat hij niet expliciet gezegd zou hebben dat zijn twee oudere broers hierbij aanwezig waren. Verder kan ook worden opgemerkt dat hij de verdwijning van zijn twee oudere broers niet vermeldde bij zijn vrij relaas, wanneer er gevraagd werd om al zijn problemen te vertellen. De commissaris-generaal wordt dan ook bijgetreden waar hij op goede gronden stelt dat: *“Ook de geloofwaardigheid van het vermist geraken van uw broers A. en A. is ver te zoeken. U verklaart enerzijds dat uw twee oudste broers A. en A. vermist zijn geraakt twee à drie dagen na de aanval op uw vader en uw oom (CGVS, p. 8, 17). En toch, wanneer u de kans krijgt om vrij over uw problemen te vertellen, vermeldt u dit niet eens (CGVS, p. 10). Het is ook opmerkelijk dat u, wanneer u gevraagd wordt hoe het afscheid met uw familie verlopen is, meer dan een maand na de schietpartij en dus op een moment dat uw broers al vermist zouden zijn volgens uw verklaringen, dat u daarover vertelt dat uw vader, moeder, zus en broers er allemaal waren (CGVS, p. 17). Dit maakt de verdwijning van uw broers al weinig aannemelijk, en hier komt nog bij dat u geen enkele details noch doorleefdheid weet te verschaffen over deze kwestie. Het enige concrete dat u weet te vertellen over de verdwijning van uw broers, en dan nog na lang aandringen van het CGVS, is dat ze op een ochtend weg waren (CGVS, p. 19). U ondernam bovendien zeer weinig actie om te weten te komen wat er met hen gebeurd zou zijn. U vroeg het namelijk enkel aan uw moeder, en daar stopt het (CGVS, p. 18). U lijkt zelfs niet geprobeerd te hebben om contact met hen op te nemen (CGVS, p. 18).”*

5.1.14. Wat betreft de overlijdensakte van verzoekers oom, stelt de commissaris-generaal terecht dat het document een gesolliciteerd karakter vertoont, gelet op het feit dat het pas werd opgesteld in juli 2024, drie jaar nadat verzoeker verklaarde dat zijn nonkel overleden was. Door nogmaals een kopie van dit document over te maken bij aanvullende nota, brengt hij hier niets dienstig tegen in. Door verder louter te stellen dat de overlijdensakte van zijn oom wel degelijk een origineel is, slaagt verzoeker er niet in de beoordeling van de commissaris-generaal in een ander daglicht te plaatsen, waar hij stelt dat: *“Het door u voorgelegde certificaat van overlijden van uw oom verandert niets aan bovenvermelde appreciatie. Ten eerste dient opgemerkt te worden dat het certificaat werd opgesteld op 21 juli 2024, ongeveer drie jaar na de feiten. Het beweerde incident zou trouwens ook pas op die datum geregistreerd zijn. Dit wijst erop dat het dus gaat om een gesolliciteerd of gefabriceerd document om uw asielprocedure te ondersteunen. Ten tweede dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische documenten, waaronder paspoorten, geboorteaktes, overlijdensaktes, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuiden Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat de door u neergelegde overlijdensakte op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen. Het CGVS merkt op dat hetzelfde geldt voor het identiteitsbewijs en de geboorteakte die u hebt neergelegd ter staving van uw leeftijd, maar die u niet hebt laten toevoegen aan het administratief dossier. De Dienst Voogdij oordeelde trouwens ook dat deze stukken onvoldoende bewijskrachtig waren.”* Wat betreft het document van het ziekenhuis waarin bevestigd wordt dat zijn vader gewond raakte, kan er worden opgemerkt dat ook dit document een uiterst gesolliciteerd en gefabriceerd karakter vertoont. Bovendien staan er verschillende taalfouten in de tekst en zelfs in de naam van het ziekenhuis. Dit doet ernstig twijfelen aan de authenticiteit van het document, dat bovendien ook slechts een kopie betreft. Verder kan er ook worden opgemerkt dat het document niet werd ondertekend, waardoor er getwijfeld kan worden aan het feit of dit document werkelijk door een dokter van het ziekenhuis werd opgesteld.

5.1.15. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

5.1.16. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel

van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

5.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op (...) of op (...), de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op (...) of op (...), het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op (...), de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op (...), de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), (...), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op (...) of op (...), in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun

bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100

burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

5.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprijkt. Waar verzoeker verwijst naar zijn psychologische kwetsbaarheid, het feit dat hij waarschijnlijk nog minderjarig was toen hij Somalië verliet en het werk van zijn oom als soldaat, verwijst de Raad naar de bespreking hiervan in de voorgaande punten. Verzoeker wijst ook nog op zijn verblijf in Europa, het feit dat hij in België onderwijs heeft genoten en een verwesterd profiel zou hebben. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken. Hij beperkt zich er louter toe te verwijzen naar zijn verblijf in België en het feit dat hij hier onderwijs zou hebben gevolgd. Nog daargelaten dat hij deze scholing of verwestering op geen enkele wijze staakt, kan hieruit niet blijken dat hij zich omwille van zijn verblijf in België niet meer zou kunnen of willen schikken naar de in Somalië vigerende wetten, regels of gebruiken of dat hij omwille van zijn opvattingen vervolging riskeert of een reëel risico op ernstige schade loopt. Bovendien kan uit de beschikbare landeninformatie niet blijken dat verzoeker louter door zijn verblijf in het buitenland en zijn terugkeer naar Somalië een risico loopt om te worden geviséerd of vervolgd door Al-Shabaab. Hij brengt evenmin concrete elementen bij die dergelijke vrees kunnen staven. Verzoeker toont dan ook niet *in concreto* aan dat hij thans bij een terugkeer naar Somalië omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging heeft voor Al-Shabaab of een reëel risico op ernstige schade loopt.

5.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES,

V. LAUDUS,

De griffier,

V. LAUDUS

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

N. DENIES